

Wiadomość Tygodnia

S. DOLORES ZOK NOWĄ PRZEWODNICZĄCĄ KWPZZZ

Jest przełożoną prowincjalną zgromadzenia Misyjnego Służebnic Ducha Świętego. Pochodzi z Olesna.

Podczas jesienno-plebanyjnego zebrania plenarnego Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych, które odbyło się w Warszawie w dniach 6 i 7 października wybrano nowy skład Konsulty czyli zarządu Konferencji. W zebraniu wzięło udział ok. 120 sióstr ze 104 żeńskich zgromadzeń zakonnych, które pracują w Polsce. Do Konsulty wybrano osiem sióstr z różnych zgromadzeń. Przewodniczącą tego gremium została s. Dolores Dorota Zok, przełożona polskiej prowincji Zgromadzenia Misyjnego Służebnic Ducha Świętego (popularnie zwanego „wərbistkami”) - której dom prowincjalny jest w klasztorze „Annuntiata” w Raciborzu. S. Dolores Zok pochodzi z Olesna. Na łamach „Gościa Opolskiego” w latach 2009-2018 regularnie publikowała felietony pt. „Opowieści”.

W zarządzie KWPZZZ znalazła się także M. Maksymilla Pliszka, pochodząca z parafii w Nowym Świętowie k. Głucholaz,

przełożona generalna zgromadzenia Sióstr Służebniczek Dębickich, która poprzednio przewodniczyła Konsulcie. (...)

Kadencja zarządu KWPZZZ trwa trzy lata. Pełny skład nowej Konsulty jest następujący:

Przewodnicząca – S. Dolores Zok

Wiceprzewodnicząca - M. Ewa Kaczmarek, przełożona generalna, Misjonarki Chrystusa Króla

M. Maksymilla Pliszka, przełożona generalna, Służebniczki BDNP - Dębickie

M. Barbara Latocha, przełożona generalna, Sługi Jezusa

M. Beata Mazur, przełożona generalna, Urszulanki SJK

M. Teresa Maciuszek, przełożona generalna, Albertynki

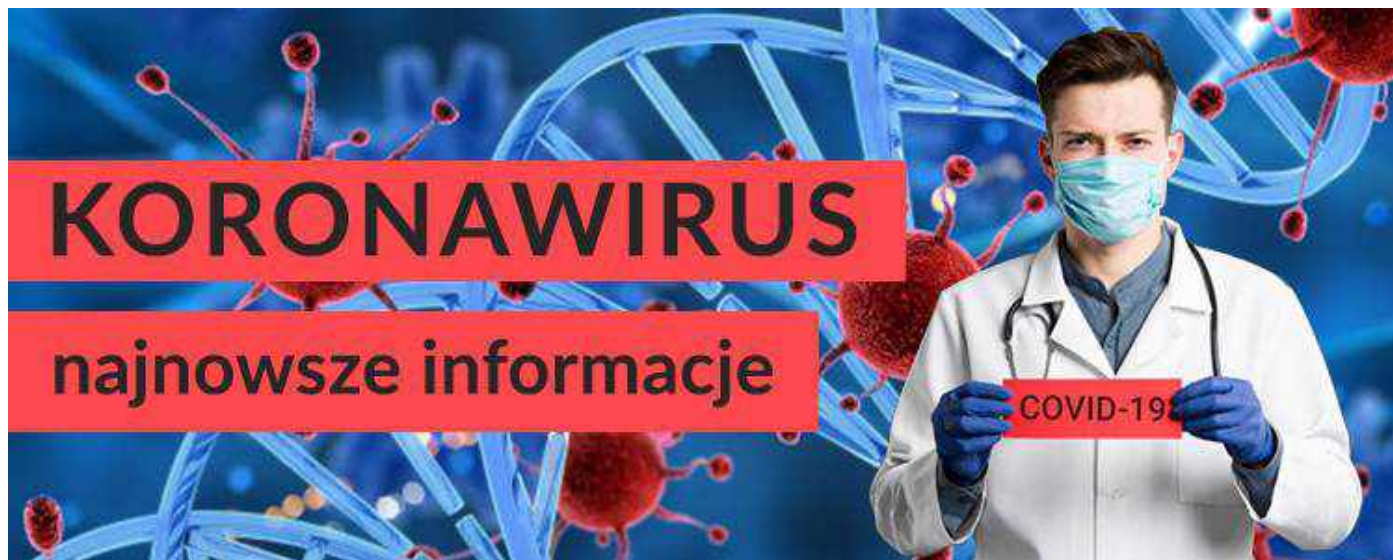
S. Teofania Migowska, przełożona prowincjalna, Nazaretanki (prow. warszawska)

M. Dąbrówka Augustyn, przełożona generalna, Służebniczki NMP NP – Śląskie

Za: www.opole.gosc.pl

Wiadomości krajowe

ZAKONNE ZMAGANIA Z KORONAWIRUSEM

KORONAWIRUS

najnowsze informacje

W WSD CHRYSZUSOWCÓW:

Pomimo wdrożonych procedur zalecanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego oraz wewnętrznych regulacji zakonnych dotyczących zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania COVID-19, informujemy, że pięciu naszych alumnów uzyskało pozytywny wynik testu na obecność koronawirusa. Cała wspólnota Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej wraz z formatorami oraz mieszkańcy Domu Generalnego na polecenie Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Poznaniu przebywają obecnie na kwarantannie. Klasztor został zamknięty. Wszyscy zakażeni klerycy wykazują lekkie objawy i znajdują się pod opieką lekarską. Czekamy jeszcze na kolejne wyniki testów.

Niech Maryja – Uzdrawienie chorych ma w swej opiece wszystkich dotkniętych tą chorobą, a szczególnie tych, którzy przeżywają ją w samotności. Wszystkich zaangażowanych w pomoc medyczną i opiekę polecamy naszym modlitwom. ks. dr Marek Grygiel SChr, rzecznik prasowy

Za: www.chrystusowcy.pl

U OBLATÓW MN W LUBLIŃCU:

W związku z wykryciem zarażenia wirusem SARS-CoV-2, które potwierdzono u jednego z duszpasterzy parafialnych, decyzją sanepidu wspólnota zakonna w Lublińcu objęta została kwarantanną do 18 października. W klasztorze znajduje się infirmeria dla chorych – przebywają na niej starsi i schorowani oblaci. Na piętrze wprowadzono dodatkowe obostrzenia, związane z bezpieczeństwem sanitarnym.

Pierwsze objawy grypopodobne u zakażonego zakonnika pojawiły się w środę. W związku z wysokim ryzykiem potencjalnej możliwości roznoszenia koronawirusa, ze względu na podejmowane posługi przez miejscową wspólnotę, a jednocześnie

obecność współbraci z obniżoną odpornością, chorego skierowano na prywatne testy w kierunku stwierdzenia choroby COVID-19. Po dodatnim wyniku, wspólnota zakonna poddała się samoizolacji (w tym zawieszenie posługi w parafii dla kapłanów ze wspólnoty, odwołanie prac i zobowiązań misjonarskich), czekając na decyzje służb sanitarnych. W sobotę stacja epidemiologiczna w Lublińcu wyznaczyła kwarantannę do niedzieli 18 października.

Oprócz zarażonego duszpasterza, zakażeniu uległo dwóch pracowników klasztoru. Stan wszystkich chorych jest stabilny i nie wymaga hospitalizacji.

Za: www.oblaci.pl

U KRAKOWSKICH DOMINIKANÓW:

„W poczuciu odpowiedzialności za Was, zawieszamy publiczne sprawowanie sakramentów i działalność duszpasterstw do odwołania”. O decyzji poinformowano dziś na Twitterze krakowskiego klasztoru.

„W związku z wykryciem zarażenia wirusem Sars-CoV-2 u kilku z nas, w poczuciu odpowiedzialności za Was, zawieszamy publiczne sprawowanie sakramentów i działalność duszpasterstw do odwołania. Bazylika pozostaje otwarta do prywatnej modlitwy. Modlimy się za Was!”

Za: www.deon.pl

W ŻŁOTORI U FRANCISZKANÓW (OFM)

Franciszkanie ze Żłotori informują, że muszą udać się na przymusową kwarantannę. Na koncie facebookowym parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej ze Żłotori pojawiła się informacja, że posługujący tam ojcowie muszą udać się na przymusową 10-dniową kwarantannę.

Oto, co piszą: „Od środy 7 października 2020 jesteśmy na kwarantannie (...) Cały klasztor. Wszyscy zakonnicy. Dlatego jesteśmy zobowiązani do zamknięcia kościoła, klasztoru i całkowitej izolacji od otoczenia. To będzie trudny czas dla nas wszystkich.

Dlatego też odwołujemy wszystkie nabożeństwa i Msze św. na czas kwarantanny – na razie do soboty 17 października – co dalej zobaczymy. (...) Łącząc się z wami modlitewnie, prosimy o modlitwę za nas. Franciszkanie ze Złotoryi”.

Za: www.legnica.gosc.pl

WE WSPÓLNOCIE REDEMPTORYSTÓW W GŁOGOWIE

W związku z wykryciem w czwartek, 8 października 2020 r. zakażenia koronawirusem we wspólnocie redemptorystów w Głogowie jej członkowie przebywają w kwarantannie. Trzech ojców ma lekkie i średnie objawy, pozostali ojcowie nie mają jeszcze wyników testów i jedynie kontakt z zakażonymi, trzech przebywało w tym czasie poza wspólnotą.

Przebywający w kwarantannie pozostają w kontakcie z lekarzami i służbami sanitarnymi oraz stosują się do ich poleceń. Osoby, które miały w ostatnich dniach kontakt z chorymi prosimy o zachowanie spokoju, ostrożności i uważną obserwację siebie.

Klasztor pozostaje zamknięty. W parafii podejmą posługę redemptoryści z innych wspólnot, którzy nie mieli kontaktu z zakażonymi. Wszystkie nabożeństwa odbywają się według programu i z zachowaniem przepisów sanitarnych, a kościół i pomieszczenia duszpasterskie zostały zdezynfekowane. Będzie odprawiana zawsze pierwsza intencja, a pozostałe przyjęte intencje Mszy św. zostaną odprawione w kaplicy zakonnej bez udziału wiernych.

Kancelaria parafialna pozostaje nieczynna, w pilnych sprawach kontakt telefoniczny z proboszczem, o. Łukaszem Wójcikiem, tel. 609672022 lub email: o.lukasz.wojcik@gmail.com.

Dziękujemy za słowa otuchy, wsparcie i modlitwę. Wszystkich, a szczególnie chorych, polecamy wstawiennictwu Matki Bożej Nieustającej Pomocy. o. Łukasz Wójcik CSsR, proboszcz parafii pw. św. Klemensa w Głogowie

Za: www.redemptor.pl

PO KAPITULE U KRAKOWSKICH KAPUCYNÓW

Drodzy Parafianie i Sympatycy! Jak wiecie, w dniach 28 września – 2 października odbywała się 30. Kapituła Prowincjalna Zwyczajna Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej. Pomimo tego, że zostały zachowane wszelkie normy bezpieczeństwa w związku z pandemią, z przykrością informujemy, że na tę chwilę 4 z naszych braci w niej uczestniczących uzyskało pozytywny wynik testu na obecność COVID-19. Wszyscy niezwłocznie od momentu zaobserwowania u siebie niepokojących objawów są w izolacji. Wspólnoty, w których mieszkają, poddają się decyzjom Sanepidu. W związku z tym każdy z braci obecnych na Kapitule został zobowiązany do autoobserwacji, a w razie jakichkolwiek objawów – do natychmiastowego kontaktu z lekarzem POZ.

Trzeba przy tej okazji nadmienić, że od samego początku epidemii sytuację w naszej Prowincji monitoruje zespół braci zwany Grupą Zarządzania Kryzysowego, z którym wszyscy bracia

są w stałym kontakcie. Od tego czasu kierujemy się wydanymi przez nich i uzgodnionymi z Sanepidem procedurami postępowania w przypadku podejrzenia zakażenia koronawirusem.

Bardzo prosimy o modlitwę o zdrowie dla chorych współbraci i całej naszej wspólnoty braterskiej *Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska*

Za: www.kapucyni.pl

W OPACTWIE CYSTERSÓW W MOGILE

W związku z wykryciem wirusa SARS-CoV-2 u jednego z członków wspólnoty mnisi opactwa mogińskiego pozostają w kwarantannie. Zamknięta dla wiernych jest bazylika Krzyża Świętego.

„Zarażony współbrat przebywa w miejscu izolacji poza klasztor. Kwarantanna obejmuje teren klauzury zakonnej oraz bazylikę Krzyża Świętego” – piszą zakonnicy w komunikacie zamieszczonym na stronie internetowej opactwa.

W związku z tym Msze św. będą odprawiane według zamówionych intencji, ale bez udziału wiernych, w kaplicy za klauzurą klasztorną, zamknięta jest bazylika Krzyża Świętego.

Mnisi informują ponadto, że śluby i pogrzeby będą odprawiane po wcześniejszych ustaleniach z zainteresowanymi. Niedzielną Msza św. chrzcielna o 14.00 będzie prawdopodobnie sprawowana w kościele św. Bartłomieja Ap. Nieczynna jest kancelaria parafialna. Ojcowie cystersi proszą, by pilne sprawy zgłaszać na furcie klasztornej.

Bazylika w opactwie ojców cystersów w Krakowie-Mogile jest najstarszym polskim sanktuarium Krzyża Świętego.

Za: www.deon.pl

U 25 PAULINÓW NA JASNEJ GÓRZE...

Aż 25 Ojców Paulinów zakażonych w klasztorze na Jasnej Górze. Oni modlą się za Polskę i za nas każdego dnia, teraz my pomódlmy się za Nich.

W morzu informacji z koronawirusowego ta jedna nie jawi się jako szczególnie: Koronawirus na Jasnej Górze. Covid-19 wykryto u 25 paulinów. Zakonnicy zostali odizolowani. A jednak, dla każdego Polaka, który rozumie duchową siłę Jasnej Góry, jej znaczenie dla Kościoła i narodu, kto zna oddanie Ojców Paulinów pełnionej służbie, to także wyzwanie i zadanie.

Bo Ojcowie Paulini modlą się za Polskę, Kościół i za każdego z nas codziennie. Bo ciężko pracują, by pielgrzymi przybywający do Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej z prośbami i podziękowaniami zostali godnie przyjęci - nawet w czasie epidemii tak się działo. Bo sprawiają, że sanktuarium jasnogórskie jest miejscem żywym, prawdziwym, ważnym dla polskości, miejscem pamięci o narodowych i chrześcijańskich zwycięstwach (gdzie jeszcze można usłyszeć wspomnienie bitwy pod Lepanto z 1571 roku?), i naszych tragediach (poruszające upamiętnienie tragedii smoleńskiej, także w wymiarze muzealnym).

Każdy osobiście i każda grupa społeczna może się w tym miejscu odnaleźć, każdy jest witany serdecznie. Najważniejsza są oczywiście moc Obrazu i siła duchowa Paulinów, liczy się kon-

tekst historyczny, ale nie zapominajmy o Ich poświęceniu, pracy, oddaniu.

Czuję się z tym miejscem związany szczególnie, też doświadczyłem łaski Matki Bożej Jasnogórskiej. Znam wspaniałych Ojców Paulinów i wspaniałe posługujące tam zakonnice. Dlatego bardzo proszę - w tych dniach sytuacji kryzysowej na Jasnej Górze, pamiętajmy w modlitwach o klasztorze i zakonnikach. Powiedzmy Ojcom, jak są dla nas, Polaków, ważni.
autor: Michał Karnowski Więcej na: www.jasnagora.com

...I U PAULINÓW W WARSZAWIE

U o. Krzysztofa Wendlika, przeora klasztoru oo. paulinów w Warszawie wykryto koronawirusa. Kościół Ducha Świętego i klasztor przy ul. Długiej są zamknięte do odwołania.

Warszawscy paulini zaapelowali, aby osoby, które miały w ostatnim czasie kontakt z o. Wendlikiem "podjęły odpowiednie procedury sanitarne".

"Prosimy Was o modlitwę za nas, by to trudne doświadczenie umocniło naszą wiarę w Boże Miłosierdzie" – napisali paulini.

Kościół Ducha Świętego przy ul. Długiej w Warszawie jest diecezjalnym sanktuarium Jasnogórskiej Matki Życia. To właśnie przy tej świątyni w 1987 r. powstało Dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Jednak najbardziej znany jest mieszkańcom stolicy, gdyż od ponad trzystu lat z tej świątyni wyrusza co roku Warszawska Pielgrzymka Piesza na Jasną Górę.
Za: www.stacja7.pl

ZEBRANIE PLENARNE ZAKONÓW MĘSKICH PRZEŁOŻONE

W związku z gwałtownym wzrostem zakażeń koronawirusem w Polsce (także wśród wspólnot zakonnych) zarząd Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich przesunął jesienne zebranie plenarne o miesiąc.

Konsulta KWPZM postanowiła w dniu dzisiejszym przesunąć termin planowa-

nego na 13 października 145. zebrania plenarnego KWPZM.

Ustalono nowy termin spotkania na 12 listopada 2020 r. Jeśli warunki epidemiologiczne na to pozwolą odbędzie się ono w Warszawie. W przypadku rozwijania się pandemii zebranie plenarne odbędzie się w trybie on-line.

Wyżsi przełożeni 60 zakonów i zgromadzeń męskich w Polsce dwa razy w roku (w maju i październiku) spotykają się na dwudniowych zebraniach plenarnych. Z powodu pandemii wiosenny zjazd został odwołany, a jesienny najpierw skrócony do jednego dnia, a teraz dodatkowo przesunięty w czasie. jms

OSOBY KONSEKROWANE ZAPROSZONE DO NOWENNY PRO-LIFE

Od Polskiej Federacji Ruchów Ochrony Życia otrzymaliśmy prośbę o włączenie się domów zakonnych (a także pojedynczych osób konsekrowanych) w Nowennę pro-life przed 22 października - w dniu, w którym Trybunał Konstytucyjny będzie obradował nad tzw. przesłanką eugeniczną (możliwością zabijania nienarodzonych ze względu na podejrzenie choroby).

Z pewnością wszyscy to wiemy, że jeśli Trybunał Konstytucyjny uzna eugenikę za niezgodną z polską Konstytucją uda się wyeliminować ponad 90% tzw. legalnych aborcji w Polsce (z ponad 1050 do ok. 40-50 rocznie).

MATERIAŁ PRZYGOTOWANY PRZEZ OBROŃCÓW ŻYCIA LUDZKIEGO:

22 października, w dzień liturgicznego wspomnienia św. Jana Pawła II, Trybunał Konstytucyjny rozpatrzy wniosek posłów dotyczący stwierdzenia niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej części zapisów ustawy z dnia 7 stycznia 1993 roku dopuszczających aborcję eugeniczną.

Jest to sprawa najwyższej wagi. Jeżeli Trybunał stwierdzi niekonstytucyjność przepisów dopuszczających uśmiercenie dziecka z powodu podejrzenia ciężkiej choroby lub wady rozwojowej, przepisy te zostaną definitywnie usunięte z polskiego porządku prawnego. Żadna partia, która w przyszłości uzyskałaby większość w parlamencie i dążyła do legalizacji aborcji z powodów eugenicznych, nie będzie już mogła tego uczynić, chyba że uprzednio zmieni samą konstytucję. Uchylenie przepisów obecnie zezwalających na aborcję eugeniczną, przez

posłów i senatorów w drodze procedury parlamentarnej nie gwarantowałyby takiej ochrony prawnej dzieciom nienarodzonym, jaką może im zapewnić Trybunał Konstytucyjny. Równocześnie walczyliśmy również o zwiększenie ze strony Rzeczypospolitej Polskiej wsparcia dla rodzin wychowujących dzieci z niepełnosprawnością. Zauważamy konieczność podniesienia kwoty zasiłku pielęgnacyjnego o co najmniej 2 tys. zł miesięcznie.

Papież prosił podczas I pielgrzymki do ojczyzny w 1979 r., abyśmy stali na straży życia i godności człowieka nienarodzonego. Najważniejszym przesłaniem Jego pontyfikatu było wezwanie do modlitwy. Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka dostrzegając doniosłą wagę orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego podjęło inicjatywę ogłoszenia nowen-

ny za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, dlatego już 13 października będziemy modlić się w intencji sędziów Trybunału Konstytucyjnego. Będziemy prosić Ducha Świętego o umocnienie ich sumień, by z odwagą położyli kres zabijaniu nienarodzonych chorych dzieci w Polsce.

Zachęcamy wszystkich do włączenia się we wspólną modlitwę. Każdy z uczestników otoczy wsparciem modlitewnym sędziów Trybunału Konstytucyjnego.

Zapisać można się na stronie: pro-life.pl/nowenna/ wypełniając krótki formularz lub zadzwonić pod numer 12 423 25 56.

Codziennie od 13 do 21 października br. o godz. 9:00 będą zamieszczane w wydarzeniu rozważania nowenny, www.facebook.com

Mamy nadzieję, że nasza gorliwa modlitwa przyczyni się do zmiany prawa zezwalającego obecnie na zabijanie tych spośród nas, którzy ochrony życia najbardziej potrzebują. Prawo do życia jest fundamentalnym prawem każdego człowieka, tego zdrowego i chorego, pełnosprawnego i z niepełnosprawnością, narodzonego i nienarodzonego. Za: www.pro-life.pl

SIOSTRY DOMINIKANKI I O. JACEK SALIJ OP Z NAGRODAMI TOTUS TUUS

Siostry dominikanki i kapłan pomagający osobom niepełnosprawnym intelektualnie w kwarantannie, wybitny rzeźbiarz Gustaw Zemła, red. Grzegorz Górny oraz osoby świeckie i duchowne zaangażowane w tworzenie komunikacji wewnątrzparafialnej w czasie pandemii – to tegoroczni laureaci Nagrody TOTUS TUUS 2020, przyznawanej przez Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia” w ramach Dnia Papieskiego. Nagrodę Specjalną przyznano natomiast o. prof. Jackowi Salijowi OP za całokształt dorobku naukowego. Ogłoszenie tegorocznych laureatów odbyło się w czasie uroczystej gali transmitowanej przez TVP 2 z Zamku Królewskiego w Warszawie.

Nagrody przyznaje Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, powołana w 2000 r. jako wyraz wdzięczności dla Jana Pawła II za jego posługę duchową na rzecz Kościoła i Polski. Fundacja ma na celu wspieranie uzdolnionej młodzieży z ubogich rodzin. Realizuje ten cel poprzez specjalnie stworzony program stypendialny.

Statuetki Nagrody TOTUS TUUS w kształcie anioła wzbijającego się do lotu wręczane są co roku osobom i instytucjom, które inspirując się nauczaniem św. Jana Pawła II w sposób szczególnie przyczyniają się do budowania cywilizacji miłości.

Tzw. „katolickie noble” przyznawane są w czterech kategoriach: Promocja godności człowieka, Osiągnięcia w dziedzinie kultury chrześcijańskiej, Propagowanie nauczania świętego Jana Pawła II oraz TOTUS TUUS medialny im. bp. Jana Chrapka. Przyznawana jest też Nagroda Specjalna TOTUS TUUS.

W kategorii „Promocja godności człowieka” zostały nagrodzone Siostry Dominikanki i ks. Piotr Dydo-Roźniecki – za heroiczną pomoc osobom z niepełnosprawnością intelektualną w czasie szerzącej się pandemii koronawirusa.

Tuż przed Wielkanocą wirusem Covid-19 zaraziło się 49 osób w DPS w Bochni, w tym 16 pracowników, przez co Dom pozostał bez personelu. W

Wielki Piątek na apel starosty bocheńskiego odpowiedziało osiem Sióstr Dominikanek z domów zakonnych z Krakowa, Białej Niżnej i Królowej, a w Wielką Sobotę dołączył do nich ks. Piotr Dydo-Roźniecki – misjonarz z Kazachstanu, z diecezji tarnowskiej.

Gustawa Zemłę, wybitnego rzeźbiarza i wykładowcę Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie wyróżniono w kategorii „Osiągnięcia w dziedzinie kultury chrześcijańskiej” za „znakomite rzeźby tworzone ad maiorem Dei gloriam, łączące sferę sacrum z doskonałym warsztatem rzeźbiarskim”.

Z kolei Grzegorz Górny został uhonorowany w kategorii „Propagowanie nauczania Świętego Jana Pawła II” za twórczość pisarską i publicystyczną inspirowaną nauczaniem Papieża, podejmującą problemy, wyzwania oraz nadzieje współczesnego Kościoła i świata.

Nagroda w kategorii „TOTUS TUUS medialny im. Bp. Jana Chrapka” została przyznana w tym roku nie konkretnej osobie lub instytucji, ale wszystkim

osobom świeckim i duchownym zaangażowanym w tworzenie różnych form komunikacji wewnątrzparafialnej w okresie pandemii.

Specjalna Nagroda TOTUS TUUS za rok 2020 została natomiast przyznana o. prof. Jackowi Salijowi OP – „za całokształt dorobku naukowego, nieoceniony wkład w formowanie katolickich elit oraz pomoc osobom prześladowanym”.

Odbierając nagrodę, o. Jacek Salij przypomniał, że „Totus Tuus” było hasłem całego pontyfikatu św. Jana Pawła II. Przyszły papież jeszcze w czasie wojny odkrył maryjne znaczenie tego hasła. – Już w czasie wojny zrozumiał, że stworzył nas Ten, Który jest miłością. Tak jak to potem napisał w encyklice „Redemptor hominis” i wielokrotnie nauczał, skoro ktoś taki nas

stworzył, to nie zrealizuje się człowiek inaczej, niż poprzez bezinteresowny dar z samego siebie. Życzymy sobie zatem wzajemnie, abyśmy byli naśladowcami św. Jana Pawła II. On starał się być naśladowcą Najświętszej Maryi Panny, która była człowiekiem najdoskonalszym – dodał dominikanin.

Jacek Salij OP (ur. 1942 r.) jest wybitnym teologiem, duszpasterzem i autorem licznych publikacji naukowych, tłumaczeń oraz dzieł popularnonaukowych. Przez wiele lat był wykładowcą na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Przez długie lata w miesięczniku „W drodze” prowadził korespondencję z czytelnikami na tematy związane z wiarą, pod ogólnym szyldem: „Szukającym drogi”.

W latach 1971–1983 był duszpasterzem sekcji kultury Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie. W 1975 jako sygnatariusz Listu 59 i w 1976 podpisując Memoriał 101 wyraził sprzeciw wobec planowanych zmian w Konstytucji PRL. W latach 1982–1989 działał w podziemnej Radzie Edukacji Narodowej. W 1988 został członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność”. W latach 1993–1996 był członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Od 2011 do 2015 r. był członkiem Prezydium Komitetu Nauk Teologicznych Polskiej Akademii Nauk.

Postanowieniem prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z 3 maja 2007 został odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Za: www.deon.pl

ERYGOWANIE AKADEMII KATOLICKIEJ W WARSZAWIE

W czwartek, 8 października, odbyła się w Warszawie uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego na Akademii Katolickiej w Warszawie. Poprzedziła ją konferencja prasowa z udziałem Metropolity Warszawskiego kard. Kazimierza Nycza, Prowincjała o. Tomasza Ortmanna SJ i Rektora Akademii ks. prof. Krzysztofa Pawliny.

Podczas konferencji Jego Eminencja ks. kard. Kazimierz Nycz ogłosił oficjalnie, że została erygowana Akademia Katolicka w Warszawie, która powstała na bazie i jako kontynuacja dzieła Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie, wraz z obiema sekcjami: Collegium Bobolanum i Collegium Joanneum.

Akademia Katolicka w Warszawie jest wspólnym dziełem Archidiecezji Warszawskiej i Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego. Obecnie uczelnia liczy około 2000 studentów oraz posiada trzy wydziały: teologiczny, nauk społecznych oraz nauk o sztuce i kulturze.

O. Prowincjał Tomasz Ortmann SJ powiedział, że „w Kościele bardzo potrzebujemy refleksji nad tym, co dzieje się w społeczeństwie, nad przemianami, które mają miejsce, aby potrafić się w tej rzeczywistości odnajdywać, by podchodzić w sposób krytyczny do obecnych zjawisk społeczno-politycznych. Odpowiada to także na wyzwania, jakie stawia przed nami Kościół, Stolica Apostolska. Potrzebujemy zgłębiania, od strony katolickiej nauki społecznej, tego co dzieje się w społeczeństwie, w polityce, tych przemian, których jesteśmy świadkami. To się również wpisuje w misję Towarzystwa Jezusowego, w naszą wrażliwość wyrażającą się w refleksji o Panu Bogu wcielonej w

inne gałęzie nauki. Wydział będzie zapleczem intelektualnym w zakresie takich zjawisk jak na przykład kryzys uchodźczy”.

„Akademia Katolicka to znaczy powszechna, więc nie tylko zamknięta w ramach teologii. Chcemy być uczelnią, która wychodzi poza granice teologii. Stąd także nowy Wydział Nauk o Sztuce i Kulturze. Chcemy podjąć dyskurs interdyscyplinarny” – powiedział ks. Rektor Krzysztof Pawlina.

Po południu rozpoczęła się w kościele seminaryjnym uroczysta inauguracja roku akademickiego. Mszy świętej przewodniczył ks. kard. Kazimierz Nycz. W kazaniu mówił o ludzkiej wytrwałości i o prawdzie, którą nie tylko należy odkrywać i przekazywać, ale także ukazywać jej blask. Zachęcił uczelnię do zmierzenia się z nową encykliką papieża Franciszka, do poddania jej głębokiej refleksji. Wskazał na jej niezmierną wagę dla dzisiejszego Kościoła i podkreślił, że papieskie przesłanie powszechnego braterstwa jest jedynym lekarstwem na wszystkie biedy tego świata. Po Mszy świętej odbył się akt poświęcenia tablicy upamiętniającej życie i dokonania dr Haliny Czarneckiej.

Za: www.jezuici.pl

NAGRODA IM. KS. J. PASIERBA DLA DWÓCH ZAKONNIKÓW

8 października otrzymaliśmy list Kapituły Nagrody im. Ks. Prof. Janusza Pasierba, skierowany do o. Leona Knabita OSB a informujący, że tegorocznymi

laureatami nagrody zostali dwaj zakonnicy: o. Leon Knabit i Ks. Adam Boniecki MIC. Obu laureatom gratulujemy i załączamy wspomniany list Kapituły nagrody:

Wielce Czcigodny Ojcze!
Kapituła Ogólnopolskiej Nagrody imienia ks. prof. Janusza Pasierba w dniu

16 września 2020 roku postanowiła przyznać dwa równorzędne wyróżnienia. Tegorocznymi laureatami są:

Ojciec Leon Knabit
Ksiądz Adam Boniecki

Pragniemy złożyć Ojcu serdeczne gratulacje, a także przekazać wyrazy uznania i szacunku. Otrzymuje Ojciec presti-

żową Nagrodę, przyznaną corocznie w Grudniadzu od roku 1996. Patron Nagrody – Janusz Stanisław Pasierb – kapłan, poeta i historyk sztuki to jeden z najwybitniejszych humanistów drugiej połowy XX wieku. Jest niekwestionowanym autorytetem i wzorem osobowym.

Cieszymy się, że Ojciec dołącza do grona wybitnych postaci, które zostały wyróżnione grudniadzką i równocześnie ogólnopolską Nagrodą.

Z wielkim uznaniem Kapituła traktuje zaangażowanie Laureata w tak bardzo różnorodne działania duszpasterskie,

skutecznie trafiające do wielu sfer społeczeństwa oraz nowoczesny, multimedialny sposób przekazu.

Kapituła docenia Laureata jako pisarza – autora kilkudziesięciu książek z zapisem m.in. rekolekcji, kazań, refleksji,

felietonów i komentarzy, wspomnień o Karolu Wojtyła, a także tekstów dla dzieci.

Raz jeszcze gratulujemy Ojcu wyróżnienia Nagrodą imienia ks. prof. Janusza Pasierba. Prosimy przyjąć życzenia Błogosławieństwa Bożego, powodzenia w podejmowanych działaniach oraz wszelkiej życiowej pomyślności.

Wojciech Cetkowski
Przewodniczący Kapituły Nagrody Im.
ks. prof. Janusza Pasierba
Maciej Głomowski
Prezydent Grudniadza
red.

SALWATORIANIE BUDUJĄ DOM SŁOWA

Poświęceniem placu i symbolicznym wbiciem łopaty rozpocznie się 16 października budowa Domu Słowa Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów. Istniejąca od ponad 20 lat i znana z bogatej oferty rekolekcyjnej placówka wymaga nowego budynku.

– W fundamentach, które będą tutaj kopane, chcemy złożyć wasze intencje – mówi dyrektor CFD w Krakowie ks. Krzysztof Wons SDS. – Zapiszcie to słowo Boże, które jest teraz dla was najważniejsze, słowo życia, które was umocniło, uleczyło, wspierało. Zapiszcie to słowo, którym żyjecie. Złożymy je w fundamentach tego domu – zachęca. Intencje modlitewne i fragmenty Pisma Świętego można przysyłać za pośrednictwem formularza na stronie internetowej.

W salwatoriańskim Centrum Formacji Duchowej od ponad 20 lat odbywają się rekolekcje *lectio divina*, warsztaty weekendowe i konferencje. Tutaj organizowane są zajęcia szkół biblijnej, kierownictwa duchowego czy wychowawców zakonnych i seminarijnych. Wśród prelegentów są znane nazwiska: abp Piero Marini, kard. Gianfranco Ravasi, o. Raniero Cantalamessa OFM Cap, o. Anselm Grün OSB czy kard. Robert Sarah. – Chodzimy w niedzielę do kościoła, wielu z nas angażuje się w różne wspólnoty. Ale w wierze nie chodzi o to, by żyć nią w wybranych momentach, grupach czy środowiskach. Ona obejmuje całe nasze życie – tłumaczy ks. Wons.

Pierwsza sesja odbyła się pod hasłem: „Jak modlić się słowem Bożym w codzienności?”. Wzięło w niej udział ponad 100 osób. Każda kolejna przyciągała coraz więcej uczestników. Ten fenomen popularności spotkań w CFD ks. Wons tłumaczy prosto: poruszana problematyka dotyka najważniejszych pytań i ludzkich potrzeb, jak modlitwa słowem Bożym, poznawanie siebie, grzech i przebaczenie, budowanie więzi z Jezusem.

Zarówno gospodarze Centrum Formacji Duchowej, jak i korzystający z ich oferty określają to miejsce jednym słowem. – To Kościół, który jest domem. To dom, który mnie karmi. To Kościół, za którym tęsknię – mówi jedna z uczestniczek rekolekcji Katarzyna Kroczyk.

Dom ten jest jednak coraz ciasniejszy. Brakuje pokoi, zwłaszcza jednoosobowych. Słuchacze nie mieszczą się w auli konferencyjnej i często siedzą na korytarzu. Są sesje, na które zgłosiłoby się co najmniej 100 osób więcej, gdyby były miejsca w auli i wolne pokoje. Z powodu braku miejsc trzeba czasem

odmówić kilkudziesięciu osobom. Brakuje również odpowiedniej recepcji, holu i biur. Potrzebna jest rozbudowa.

Według planów, powstanie trzykondygnacyjny ośrodek o łącznej powierzchni użytkowej ok. 3000 m kw. Budynek został zaprojektowany na rzucie litery omega, w symetrycznym układzie. W drugim etapie rozbudowy będzie on połączony przez oszklone łączniki z domem św. Józefa i głównym domem Centrum Formacji Duchowej. Znajdą się tu aula dla 260 osób, oratorium, recepcja, rozmównice, kawiarenka, archiwum i świetlica. W lewym skrzydle zaprojektowano pokoje dla uczestników rekolekcji. W skrzydle prawym będą pomieszczenia biurowe, techniczne, pokoje dla gości oraz pomieszczenia dla osób bezpośrednio odpowiedzialnych za funkcjonowanie CFD. Budynek ma być dostosowany dla osób niepełnosprawnych.

Arcybiskup Grzegorz Ryś, który wielokrotnie głosił rekolekcje w Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie, ocenia, że jest to jedno z najważniejszych miejsc w Polsce. Każdego roku tysiące ludzi spotykają się tu na rekolekcjach i tu pozwalają Panu Bogu, za pomocą słowa, przeczytać własne życie. Bardzo cieszy to, że są wśród nich księża, siostry, osoby świeckie. Rozszerza się niesłychane dobro – mówi. Jego zdaniem, pieniądze wydane na wsparcie rozbudowy to sensowna inwestycja.

W dzieło rozbudowy Domu Słowa zaangażowało się wiele osób. Zawiązała się wspólnota wolontariuszy, związana od lat z krakowskim CFD poprzez modlitwę i udział w rekolekcjach. Wspólnota jest otwarta na innych chętnych, którzy chcą podzielić się swoim czasem i zdolnościami. Jej zadaniem jest nie tylko wsparcie Domu Słowa w zdobywaniu pieniędzy na rozbudowę, ale także tworzenie relacji między tymi, którzy w jakikolwiek sposób zetkną się z drogą i praktyką *lectio divina* w CFD w Krakowie. Rozbudowę wspierają swoją modlitwą siostry klauzurowe i osoby chore. Poprosił je o to ks. Wons.

Za: www.krakow.gosc.pl

O. ŻAK DO BISKUPÓW: KONIECZNE JEST OCZYSZCZENIE SZEREGÓW

Na konieczność prawidłowego, zgodnego z normami inspirowanego Ewangelią prawa kanonicznego oraz normami prawa państwowego karnego załatwianie wszystkich spraw oskarżeń o wykorzystywanie seksualne małoletnich przez niektórych duchownych zwrócił uwagę podczas drugiego dnia obrad plenarnych Konferencji Episkopatu Polski Koordynator KEP ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży, o. Adam Żak SJ.

Ojciec Żak zwrócił uwagę, że problem, jakim jest dla Kościoła wykorzystanie małoletnich przez niektórych duchownych, jest częścią szerszego problemu społecznego. Zatem jeśli Kościół, zgodnie z poleceniem Jana Pawła II z 2002 roku chce, aby jego głos w sprawie wartości ludzkiej miłości, seksualności, rodziny, wychowania był słyszalny, to musi zadbać o oczyszczenie we własnych szeregach. Chodzi zatem o dobre,

czyli zgodne z normami inspirowanego Ewangelią prawa kanonicznego i normami prawa państwowego karnego załatwianie wszystkich spraw. Ponadto kolejną sprawą jest prewencja: przyjmowanie kandydatów do seminariów, ocena ich przydatności, towarzyszenie.

W wypowiedzi dla KAI koordynator KEP ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży przypomniał, że jedno z podstawowych ustaleń badań prowadzonych w tej dziedzinie wykazuje, że stosunkowo niewielki procent sprawców przestępstw wykorzystywania seksualnego stanowią pedofile czy efebofile, czyli osoby o zaburzonej preferencji seksualnej. Natomiast wska-

zują jednoznacznie, że są to osoby niedojrzałe. W związku z tym wybór i dopuszczenie kandydatów do kapłaństwa, pomoc im na drodze integracji psychoseksualnej, także dynamicznego wzrostu w dojrzałości ludzkiej to program pracy, który jest w stanie pomóc, aby Kościół, ale także inne przestrzenie życia były dla dzieci i małoletnich bezpieczne.

Dodał, że ważna jest także formacja ciągła, towarzyszenie księżom w ich pracy, ponieważ nie tylko problem niedojrzałości, ale także na przykład uzależnień, komplikują się wraz ze stresami jakie pojawiają się w pracy, doświadczeniem samotności, czy konfliktów. Dlatego potrzebna jest troska o wspólnotę kapłańską, o formację stałą. Ponadto ważna jest troska zarówno pasterzy, jak i przełożonych zakonnych o autentyczny kontakt z każdym kapłanem, i to kontakt budujący, który podtrzymuje w dobrym, utwierdza w wierze nadziei i miłości – powiedział KAI o. Adam Żak. Za: KAI

ERYGOWANIE KLASZTORU KLARYSEK KAPUCYNEK W WYKROCIE

Nasza Wspólnota Mniszek Klarysek Kapucynek w Wykrocie – Gadomskich w miejscowości Gadomskie (w parafii Myszyniec) jest już kanonicznie erygowanym klasztorem.

W uroczystość św. Franciszka z Asyżu, dnia 4 października b.r., podczas Mszy św. pod przewodnictwem J.E. Ks. Biskupa Janusza Stepnowskiego, Kanclerz Kurii ks. Artur Szurawski odczytał Dekret naszego Ks. Biskupa Diecezji Łomżyńskiej, Janusza Stepnowskiego, dot. kanonicznego erygowania naszego klasztoru. Podczas tej uroczystości również został odczytany Dekret o ustanowieniu klauzury papieskiej dla naszej Wspólnoty.

O. Grzegorz Filipiuk OFMCap, Asystent Mniszek Klarysek Kapucynek z ramienia Prowincji Warszawskiej Braci Kapucynów, jako Delegat Ojca Prowincjała Łukasza Woźniaka OFM-Cap, przekazał nam słowa zachęty i swoje błogosławieństwo.

W tej uroczystości brała udział delegacja naszych Sióstr Mniszek Klarysek Kapucynek z klasztoru w Przasnyszu, który to klasztor fundował naszą wspólnotę. Klasztor w Przasnyszu reprezentowała Matka Opatka s. Maria Daria Kucińska OSC-Cap, wraz z kilkoma siostrami z Zarządu.

Następnie po zakończeniu Mszy św. i po uroczystej kolacji, Ks. Biskup Janusz Stepnowski wraz z towarzyszącym mu ks. Krzysztofem Chodkowskim, Diecezjalnym Referentem ds. Życia Konsekwowanego, przewodniczył uroczystej Kapitule Wyborczej Opatki i Zarządu naszego klasztoru. Opatką została

wybrana s. M. Beata Morawska OSCCap, Wikarią s. M. Liliana Bugała OSCCap, a Radną s. M. Amata Lisowska OSCCap

W naszym chórze zakonnym Ks. Biskup wraz z towarzyszącymi mu kapłanami uroczystość ogłosił wyniki wyborów wobec całej wspólnoty jak i zaproszonych Sióstr z Przasnysza. Po Wyznaniu Wiary przez nowo wybraną Opatkę s. M. Beatę i po modlitwie nad nią przez Ks. Biskupa, nastąpił moment homagium, składania życzeń nowej Opatce jak i siostram z Zarządu.

Ten nowy etap w życiu naszej wspólnoty polecamy Waszym życzliwym modlitwom i pamięci, zapewniając o naszej stałej modlitwie w Waszych intencjach.

Z radością i wdzięcznością dziękujemy Panu Bogu, Matce Bożej, opiekunce Zakonu Serafickiego, jak i naszym świętym, św. Franciszkowi i św. Klarze za otrzymany dar i łaskę, polecając się ich opiece i wstawiennictwu. *Wasze Siostry, Mniszki Klaryski Kapucynki z Wykrotu* Za: www.klaryski.kapucynki.info

Refleksja tygodnia

KOŚCIÓŁ ORTODOKSYJNY I OTWARTY - kilka uwag o eklezjologii Jana Pawła II

Maciej Zięba OP

Podczas konferencji w dniu 9 października w Warszawie „Jan Paweł II – niepodległość ducha” o. Maciej Zięba OP przypomniał wskazanie papieża Polaka, że chrześcijanie mają prowadzić dialog nie tylko między sobą, ale też z całą kulturą i cywilizacją, również z niewierzącymi.

1. Pierwszy w dwutysiącletniej historii Następcy Piotra w synagodze, pierwszy papież w meczecie, pierwszy w świątyni buddyjskiej. Inicjator, mających epokowy wymiar, międzyreligijnych spotkań w Asyżu. Papież, który parokrotnie przemierzył odległość z Ziemi do Księżycy docierając do najbardziej odległych zakątków naszego globu – do ludzi nieznanymi i często przez świat zapomnianymi, a zarazem potrafił zgromadzić w maleńkim Castel Gandolfo najświetniejsze umysły z całego świata – protestantów i prawosławnych, katolików i żydów, niewierzących, a nawet zdeklarowanych ateistów. Papież, który ucałował Koran, a w encyklice o ekumenizmie prosił chrześcijan innych wyznań o pomoc w redefiniowaniu swej papieskiej posługi. Dodajmy do tego obronę praw człowieka na całym świecie i konsekwentną promocję „geniuszu kobiety”, by mieć obraz Jana Pawła jako człowieka przekraczającego kolejne widzialne i intelektualne bariery. Papieża otwartego i wychodzącego do świata, biskupa Rzymu który zachwyca liberałów i wyznawców postępu, a zarazem przez integristów jest traktowany jako ten, który sprzeniewierza się depozytowi wiary Kościoła.

Jest to jednak zarazem papież, który nie zawahał się przed odebraniem misji kanonicznej wielu teologom, którzy przejęci ideą postępu nauczali własnych prawd w imieniu Kościoła, przed potwierdzeniem ekskomunikacji zaciągniętej przez abpa Lefebvre i jego bractwo, który bezkompromisowo bronił ludzkiego życia od chwili poczęcia do naturalnej śmierci, sprzeciwiał się kapłaństwu kobiet, inspirował powstanie instrukcji o negatywnych aspektach teologii wyzwolenia i deklaracji Dominus Iesus.

To z kolei, pomijając casus abpa Lefebvra, spotykało się z aplauzem integristów, a w „postępowym obozie” nadawało mu etykietę „zaprzeczającego dzieła Soboru”, „konserwatyści” i „apodyktycznego autokraty”.

Jak połączyć te skrajnie odmienne opinie o Janie Pawle II, jak wytłumaczyć jego zdawałoby się wzajemnie wręcz sprzeczne sposoby działania?

2. Odpowiedź na te pytania znajdziemy, rzecz jasna, w obszernym ponad stutysięcznym magisterium pontificium, a także w jego blisko 27-letniej działalności na Stolicy Piotrowej. Nie zapominając o tym wielkim i wielowątkowym rozmachu jego dzieła możemy skondensowanego zarysu takiej odpowiedzi poszukać też w pierwszej, a więc programowej encyklice Jana Pawła Redemptor hominis.

Już na początku Jan Paweł II pisze, iż „otwartość, organicznie połączona ze świadomością własnej istoty, z pewnością własnej prawdy, stanowi o apostolskim czyli posłanniczym dynamizmie Kościoła” (RH 4). Otwartość połączona z dynamizmem

Kościola wypływa więc z organicznej, ściślej więzi z pewnością własnej prawdy – objawionej prawdy o Bogu i człowieku. Właśnie ta prawda zobowiązuje Kościół do dynamiki, do otwartości, do wychodzenia na zewnątrz.

I odpowiedzialność za prawdę jest leitmotiwem programowej encykliki Jana Pawła II, której jeden z podrozdziałów zatytułowano „Kościół odpowiedzialny za prawdę”. Zwróćmy więc uwagę na parę kolejnych fragmentów istotnych dla zrozumienia papieskiej eklezjologii: „Odczuwamy głęboko zobowiązujący charakter prawdy, która została nam objawiona przez Boga. Odczuwamy szczególnie wielką za tę prawdę odpowiedzialność. Kościół z ustanowienia Chrystusa jest jej stróżem i nauczycielem obdarzonym szczególną pomocą Ducha Świętego, aby tej Bożej prawdy wiernie mógł strzec, aby mógł jej bezbłędnie nauczać”. (RH 12). „Staje przed nami... Kościół jako społeczny podmiot odpowiedzialności za prawdę Bożą” (RH 19).

„Jest rzeczą konieczną, by Kościół w wyznawaniu i nauczaniu wiary pozostawał ściśle wierny wobec Bożej prawdy” (RH 19). „Poczucie odpowiedzialności za prawdę jest jednym z podstawowych punktów spotkania z każdym człowiekiem, a także z podstawowych wymagań określających powołanie człowieka we wspólnocie Kościoła. Kościół naszych czasów, kierując się odpowiedzialnością za prawdę, musi trwać w wierności dla swej własnej istoty” (RH 19)

3. W tym ostatnim fragmencie znajdujemy kolejny element znamieny dla zrozumienia myśli Jana Pawła II. Wierność prawdzie jest i szansą i wymogiem spotkania Kościoła z każdym człowiekiem. Prowadzi do takiego spotkania. Kościół Jezusa Chrystusa jest katolicki, a więc uniwersalny, dąży do tego by spotkać się z każdym człowiekiem, gdyż – jak ujmie to encyklika – pragnie „służyć posłannictwu zbawienia wszystkich” (RH 4). Powoduje nim bowiem – przywołajmy koleje encykliki – „miłość do ludzi, do wszystkich ludzi bez wyjątku i bez żadnego podziału: bez różnicy ras, kultur, języków, światopoglądów. Bez podziału na przyjaciół i wrogów. Jest to miłość do ludzi pragnienie wszelkiego prawdziwego dobra dla każdego z nich i dla każdej ludzkiej wspólnoty, dla każdej rodziny, narodu, dla każdej grupy społecznej, dla młodzieży, dorosłych i rodziców, dla starych i chorych – dla wszystkich bez wyjątku” (DM 15). Albowiem „w grę wchodzi godność osoby ludzkiej, której obrona i rozwój zostały nam powierzone przez Stwórcę, i której dłużnikami w sposób ścisły i odpowiedzialny są mężczyźni i kobiety w każdym układzie dziejowym” (SRS 47).

Ta zbawcza prawda o miłości Boga i o godności człowieka, każdego człowieka, jest rdzeniem przepowiadania Kościoła.

4. Pewność własnej prawdy, którą wierzący czerpie z osobistej modlitwy, z więzi sakramentalnej z Chrystusem oraz znajomości Tradycji i Magisterium, a którą – jak wiemy – Jan Paweł II czerpał w stopniu heroicznym, uskrzydłona przez miłość, prowadzi do spotkania z drugim człowiekiem. Bonum est diffusivum sui – do natury dobra należy, aby się udzielało, by promieniowało, by się szeroko rozlewało. I stąd Kościół pragnie dzielić

się ewangelicznym skarbem – Dobrą Nowiną, pragnie dzielić się ewangeliczną perłą z każdym człowiekiem.

Głęboka samoświadomość Kościoła, która ściśle wiąże się z pewnością własnej prawdy, w żadnej jednak mierze nie wiąże się z fundamentalizmem, tryumfalizmem i prozelityzmem.

Przed fundamentalizmem zabezpiecza fakt, że Kościół nie jest właścicielem prawdy, a jej depozytariuszem, że nie ma ona charakteru ideologicznego – postulującego rozwiązania ekonomiczno-polityczne – a charakter zbawczy, a nawet więcej: personalny – jest nią Chrystus, a także fakt, że po grzechu pierwotnym nasze poznawanie prawdy ma charakter fragmentaryczny. Stąd też każde spotkanie, każdy dialog może pomóc w pogłębieniu, w spojrzeniu w nowym świetle, w pełniejszym zobaczeniu odkrywanej prawdy.

Przed tryumfalizmem winna chronić Kościół miłość do ludzi, albowiem – cytując Slavorum Apostoli – „wspólnota miłości chroni Kościół od wszelkiego partykularyzmu, wyłączności etnicznej, uprzedzeń rasowych, czy narodowej pychy” (SA 11). Z kolei przed wąsko rozumianym prozelityzmem chronić powinna „postawa misyjna i misjonarska /która/ zaczyna się zawsze w poczuciu głębokiego szacunku dla tego, co w człowieku się kryje ... misja nie jest nigdy burzeniem, ale nawiązaniem i nowym budowaniem” („choć praktyka nie zawsze odpowiadała temu wzniesłemu ideałowi” – dodaje papież) (RH 12).

5. Najistotniejsze jest jednak to, że każde działanie Kościoła winno odbywać się w wolności i w pełnym poszanowaniu wolności innych ludzi. Wzorem jest Chrystus, który „stoi i kołaczę do drzwi serca każdego człowieka, nie naruszając jego wolności, ale starając się z tej ludzkiej wolności wyzwolić miłość” (DM 8). Dlatego Jego Apostołowie „zachowują głębokie poszanowanie dla człowieka, dla jego rozumu i woli, dla jego sumienia i wolności” (RH 12). Co więcej, to właśnie Bóg jest gwarantem ludzkiej godności, „która jest niezniszczalnym obrazem Boga Stwórcy, i d e n t y c z n y m /podkr. papieża- wszystkie inne moje MZ/ w każdym z nas” (SRS 47). Dlatego „Kościół zwraca się do człowieka w pełnym poszanowaniu jego wolności ...

Kościół proponuje, niczego nie narzuca: szanuje ludzi i kultury, zatrzymuje się przed sanktuarium sumienia” (RM 39).

6. Naturalną konsekwencją poszanowania wolności jest postawa dialogu. Albowiem „postawa ‘dialogiczna’ odpowiada naturze osoby i jej godności” (US 28). Dlatego też „dialog stanowi centralny i niezbędny element każdej etycznej myśli ludzkiej, kimkolwiek by ci ludzie nie byli”. (OŚDP 1983). I z tych właśnie względów jest on sposobem w jaki Kościół pełni swoją misję w świecie. „Dialog nie rodzi się z taktyki czy wyrachowania, ale

jest działaniem mającym swe uzasadnienie, wymogi, godność: wypływa z głębokiego szacunku dla tego wszystkiego, co w każdym człowieku działa ten Duch, »który tchnie tam, gdzie chce«” (RM 56). Stąd też „dialog mają prowadzić chrześcijanie nie tylko pomiędzy sobą, ale także z innymi religiami niechrześcijańskimi, z całym światem kultury i cywilizacji, również z tymi, którzy nie wierzą. Prawda bowiem nie przyjmuje żadnych granic. Jest dla wszystkich i dla każdego. A gdy prawdę tę czyni się w miłości, wówczas jeszcze bardziej staje się ona uniwersalistyczna” (Przekroczyć próg nadziei). Z tego jasno wynika, że „postawa dialogu jest sposobem bycia chrześcijanina wewnątrz własnej wspólnoty, a także jego postawą wobec innych wierzących oraz ludzi dobrej woli” (EinAf 65). Ale, co bardzo istotne – wzorem jest tu św. Paweł w Atenach – dialog taki powinien być prowadzony z mocą wiary, ale też i z głębokim zrozumieniem otaczającego świata, jego kultury oraz mechanizmów społecznych. Innymi słowy, aby być wiarygodnym świadkiem nie wystarczy sama gorliwość, trzeba to czynić mądrze, kompetentnie i ze zrozumieniem ludzi inaczej myślących.

7. Kościół rozważając swoją tożsamość nie ucieka się do dogmatycznych definicji, lecz odwołuje do symboli biblijnych: winnicy, oblubienicy Chrystusa, owczarni lub najpowszechniej używanych – Mistycznego Ciała Chrystusa i Ludu Bożego. Pojmowanie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa podkreśla jego integralne złączenie z Chrystusem, jego świętość i nadprzyrodzony charakter. Symbol Ludu Bożego akcentuje natomiast element doczesności, status wędrowców do Ziemi Obiecanej. I jeżeli przed Soborem Watykańskim II dominowało ujmowanie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa, to po Soborze częściej opisywano Kościół przy pomocy obrazu Ludu Bożego. Eklezjologia Jana Pawła II stara się unikać jednostronnego ujęcia relacji do świata, podkreślając zarówno Boski jak i ludzki charakter Kościoła. Dzięki temu można bowiem – wzorem braci soluńskich – zarówno „utrzymać nieskażoną prawowierność i szacunek należny depozytowi tradycji, jak i nowość życia ludów ewangelizowanych” (SA 10).

Dążąc do równowagi między otwartą postawą wobec świata i utożsamianiem się z jego problemami, a zachowaniem depozytu Objawienia, przestrzega Jan Paweł II tak przed postawą powierzchownego otwarcia, jak i przed odwróceniem się od świata i zamknięciem w wyznaniowym getcie. „Szlachetną jest gotowość rozumienia każdego człowieka, analizowania każdego systemu, przyznawania racji wszystkiemu co słuszne – nie może ona jednak oznaczać gubienia pewności własnej wiary” (RH 6). Z kolei pewność wiary nie może przeradzać się w fanatyzm lub tryumfalizm. Kościół musi być świadom „zarówno jego Boskiej tajemnicy, jak też ludzkiego posłannictwa, a nawet wszystkich ludzkich słabości” (RH 3).

Dlatego jeżeli miałbym się odwołać do symboliki biblijnej, to chcąc ująć główne idee eklezjologii Jana Pawła II posłużyłbym się, rzadziej używanym, symbolem Kościoła – świątyni. Podkreśla on bowiem zarówno specjalny sposób obecności Boga w Kościele i pewną odrębność Kościoła od świata, a zarazem obejmuje jego przynależność do świata i jego ludzki oraz służebny wobec świata charakter. Świątynia jest miejscem rzeczywistego przebywania Boga, uznaje zarazem autonomiczność wobec niej charakter polis (przekracza więc przepaść istniejącą między Kościołem, pojmowanym jako civitas Dei, a światem uznanym za civitas terrena jak to często interpretowali zapalczywi czytelnicy ksiąg św. Augustyna) i będąc integralną częścią świata jest też dlań znakiem obecności Boga pośród ludzi (nie znosi więc – będąc niejednokrotnie „znakiem, któremu sprzeciwiać się będą” – napięcia między profanum a sacrum). Co więcej, świątynny dziedziniec może być przestrzenią spo-

tkania wszystkich ludzi dobrej woli oraz miejscem debaty. Wnien być miejscem dialogu i wspólnych poszukiwań, gdyż „człowiek jest przede wszystkim istotą, która szuka prawdy, usiłuje nią żyć i pogłębiać ją w dialogu, który obejmuje dawne i przyszłe pokolenia: (CA 49). Dlatego Kościół, ujmowany jako świątynia, nie czuje się światu obcy, w pełni jest jego częścią, jest dla każdego otwarty, a zarazem wykracza zeń, nie przynależy do niego, jest Chrystusowy. W taki właśnie sposób – jak sądzę – opisuje relacje Kościoła i świata Jan Paweł II. Świątynia, miejsce rzeczywistej obecności Boga, miejsce sprawowania ofiary, nauczania, modlitwy, jest też miejscem, w którym płaszczyzna teologiczna przecina się z płaszczyznami antropologii i metafizyki, co jest tak charakterystyczne w papieskiej wizji świata i Kościoła. Właśnie w takiej perspektywie Kościół wielbi Boga i najlepiej służy współczesnemu światu, będąc w pełni sobą.

P.S. 9. Zarysowana wyżej wizja nauczania Jana Pawła II jest wizją soborową, ortodoksyjną i otwartą, i nadal niezmiernie

aktualną. Dlatego – proszę wybaczyć osobiste wyznanie – brakuje mi dzisiaj w Kościele w Polsce tej spokojnej pewności wyznawanej Bożej prawdy, która nie szuka podparcia w aparacie państwowym, która nie ulega okolicznościom, a jednoznacznie opowiada się po stronie prawdy, nawet wtedy, gdy jest ona trudna. Dostrzegam natomiast postawę defensywy – podejrzliwości, agresji, nieledwie rzucania anatem, a niezmiernie mało widoczne jest twórcze, konstruktywne i polifoniczne podjęcie trudnych tematów, podejście tak typowe dla Świętego Papieża. Brakuje mi też postawy dialogu zarówno wewnątrz wspólnoty wierzących, jak i z ludźmi inaczej myślącymi, nawet nieprzychylnymi Kościołowi, postawy, którą symbolizowały seminaria w Castel Gandolfo. Dlatego sądzę, że następane spotkanie w tak eminentnym gronie warto poświęcić nie tylko poznawaniu eklezjologii Jana Pawła II, ale także pytaniu: na ile dziś jesteśmy Kościołem, o którym nauczał nas Papież?

Za: www.info.dominikanie.pl

Wiadomości zagraniczne

W ASYŻU BEATYFIKACJA CARLA ACUTISA - GENIUSZA INTERNETU

„Liczę, że jego przykład pomoże młodym ludziom iść drogą wiary” – tak o swym synu mówi mama Carla Acutisa. Jestem przekonana, że byłby szczęśliwy z tego, iż przy okazji jego wczorajszej beatyfikacji Asyż stał się miastem prawdziwie eucharystycznym, a młodzi ludzie masowo przystępowali do spowiedzi.

Selene Degli Esposti, odpowiedzialna za duszpasterstwo młodzieży w diecezji Asyżu, nazywa beatyfikację geniusza internetowego małymi dniami młodzieży. Zauważa, że mimo ograniczeń sanitarnych do wystawionego ciała nastolatka trwa nieustanna pielgrzymka ludzi z całej Europy. „Rośnie mi serce, jak patrzę, że przybywają tu całe rodziny” – powiedział Radiu Watykańskiemu ks. Boniface Lopez z Sanktuarium Ogołocenia, gdzie pochowany jest Carlo.

„Asyż przeżywa prawdziwe święto, w mieście oddycha się atmosferą modlitwy. Tajemnica Carla tkwi w tym, że spotkał i poznawał Jezusa w Eucharystii. Ona była najważniejszym pilastrem, na którym opierało się całe jego życie duchowe. Drugim była miłość do Matki Bożej. Poznawanie tego nastolatka niejako przymusza nas do rozkochania się w Eucharystii. Maryję nazywał jedyną kobietą swego życia, ale przede wszystkim stanowiła dla niego najlepszy sposób zbliżania się do Jezusa. Uczy nas, że w codzienności prostego życia możemy odnaleźć Boga – obecnie w

tabernakulum, żyjącego w ubogich, bezdomnych, potrzebujących, którym na miarę swych nastoletnich możliwości niósł pomoc. To jest tajemnica Carla – miłosierdzie we wszystkim i dla wszystkich” – powiedział papieskiej rozgłośni Nicola Gori, postulador w procesie beatyfikacyjnym.

Ordynariusz Asyżu liczy, że beatyfikacja Carla stanie się nowym motorem dla duszpasterstwa młodzieży. „Za swego życia porywał swoich rówieśników normalnością życia i konkretnością wiary. Myślę, że jako błogosławiony będzie to robił z jeszcze większą siłą. Nie często się zdarza, by piętnastolatek trafiał na ołtarze. To jest naprawdę wyjątkowa beatyfikacja. Jest ona znakiem życia tego nastolatka, które było spełnione, święte, zakorzenione w Ewangelii, realizowane za przykładem św. Franciszka. Ten chłopak naszych czasów może naprawdę pociągnąć do Boga wielu swoich rówieśników żyjących z nosami w internecie. Papież Franciszek, z którym o nim rozmawiałem, jest o tym głę-

boko przekonany. Często powtarza jego powiedzenie: być oryginałami, a nie fotokopią. Papież jest z nami tutaj obecny duchowo” – zaznaczył w wypowiedzi dla Radia Watykańskiego abp Domenico Sorrentino.

Życie Carla można streścić w trzech słowach: Eucharystia, internet i miłosierdzie. Drogowskazem na tej drodze było dla niego Słowo Boże, które nazywał swoją busolą – podkreśla Fortunato Amedoglia, zajmujący się wykorzystywaniem najnowszych technologii w Kościele, a zarazem znawca życia przypuszczalnie przyszłego patrona internetu.

„Carlo powtarzał, że trwając przed Jezusem Eucharystycznym stajemy się święci. Jego życie jest zachętą do niemarnowania czasu, do realizowania darów, jakie są w nas i odkrywania własnej oryginalności. On trafił do internetu nie dlatego, że taka była moda, ale ponieważ zrozumiał, że świat cyfrowy potrzebuje Boga, stał się prekursorem tego, co dziś nazywamy duszpasterstwem w sieci. Myślę, że wielu jego rówieśników szokowało to, jak bardzo potrafił żyć doświadczeniem Jezusa także w sieci. Dziś młodzi komunikują się używając hashtagów. Do jego życia napisałbym kluczowe słowa #młodziwsieciEucharystii” – powiedział papieskiej rozgłośni Fortunato Amedoglia. Za: **KAI**

W ODPOWIEDZI NA „FRATELLI TUTTI” SIOSTRY ZAKONNE PODAROWAŁY DOM DLA MIGRANTÓW

Jak poinformował papieski jałmużnik kard. Konrad Krajewski, siostry ze zgromadzenia Służebnic Bożej Opatrzności z Katanii postanowiły oddać do dyspozycji Ojca Świętego należący do nich budynek, aby stał się on domem dla migrantów, szukających schronienia w Rzymie. To odpowiedź sióstr na najnowszą papieską encyklikę „Fratelli tutti”.

W komunikacie, przekazanym za pośrednictwem Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej, kard. Konrad Krajewski informuje, że decyzja sióstr została zainspirowana apelem papieża Franciszka o to, by zatroszczyć się o odpowiednie przyjęcie migrantów, uciekających przed wojnami, prześladowaniami i katastrofami naturalnymi. Wezwanie to powtarza się wielokrotnie na kartach encykliki „Fratelli tutti”, a siostry Służebnice Opatrzności Bożej postanowiły odpowiedzieć na nie konkretnym darem. Za pośrednictwem Biura Dobroczynności Apostolskiej, przekazały do dyspozycji Ojca Świętego swój dom przy via Pisana w Rzymie, gdzie dotąd mogli zatrzymywać się pielgrzymi i goście odwiedzający Wieczne Miasto.

„Dom, noszący nazwę Villa Serena, stanie się domem schronienia dla uchodźców, zwłaszcza dla samotnych kobiet, dla kobiet z dziećmi i dla rodzin narażonych na skrzywdzenie, które przybywają do Włoch za pośrednictwem korytarzy humanitarnych. W budynku będzie można przyjąć do 60 osób, a jego głównym celem będzie przyjmowanie uchodźców w pierwszych

miesiącach po przybyciu, a następnie towarzyszenie im w osiągnięciu samodzielności związanej z pracą i zamieszkaniem” – czytamy w komunikacie.

Villa Serena w Rzymie

Jak informuje papieski jałmużnik, dom został powierzony wspólnocie Sant'Egidio, która od 2015 r. czuwa nad korytarzami humanitarnymi, otwartymi dla mieszkańców Syrii, Rogu Afryki, a ostatnio także Grecji, zwłaszcza wyspy Lesbos. Dzięki tej formie wsparcia udało się dotąd pomóc i towarzyszyć w procesie integracji ponad 2600 osobom, w dużej części niepełnoletnim.

Za: www.deon.pl

W MALI DŻIHADYŚCI UWOLNILI WŁOSKIEGO MISJONARZA

W Afryce, wraz z trojgiem innych zakładników, uwolniono o. Pierluigiego Maccalli. 59-letni włoski misjonarz został porwany przez dżihadystów 17 września 2018 roku w Nigrze na pograniczu z Burkina Faso. Został jednak wyzwolony w Mali, dzięki staraniom tamtejszego rządu, który po pertraktacjach z islamistami wypuścił w zamian z więzienia stu dżihadystów.

Wraz z o. Maccallim wolność odzyskali: porwana przed czterema laty Francuzka, włoski turysta, który zaginął w ubiegłym roku, oraz malijski wiceminister finansów, którego porwano w marcu.

O. Pierluigi Maccalli należy do Stowarzyszenia Misji Afrykańskich. Jak powiedział Rádiu Watykańskiemu przełożony generalny tego zgromadzenia, krewni i współpracownicy porwanego misjonarza nigdy nie stracili nadziei na jego uwolnienie, choć ostatnia wiadomość o jego losie pochodziła z marca. O. Maccalli to człowiek niepozorny. Ma jednak wielkiego ducha, wiedzieliśmy, że to wytrzyma, stwierdził o. Antonio Porcellato.

– O. Maccalli pochodzi z rodziny o wielkiej wierze, która wspierała go przez te

dwa lata więzienia. Jest to człowiek obyty z Afryką i trudnościami, które można tam napotkać, a zatem i z pustynią. Myślę, że przez wszystkie te długie dni oczekiwania na uwolnienie znajdował oparcie w modlitwie, w przywoływanych z pamięci fragmentach Pisma Świętego, w Psalmach.

Dzięki temu mógł również dodawać otuchy innym zakładnikom. Wiemy, że ze sznurków zrobił sobie różaniec. Przez cały ten czas żył w bardzo trudnych warunkach. Codziennie się przemieszczali, bardzo często znajdowali się w środowisku niechrześcijańskim. Nie mógł liczyć na żadną pomoc. A taki różaniec można było zrobić stosunkowo łatwo i nie rzucał się przy tym w oczy – powiedział papieskiej rozgłośni o. Porcellato.

Za: www.niedziela.pl

ÓSWIADCZENIE PRZEŁOŻONEGO GENERALNEGO STOWARZYSZENIA MISJI AFRYKAŃSKICH

Wczoraj, 8 października 2020 r., Około 22.10 czasu rzymskiego, dowiedzieliśmy się o uwolnieniu naszego współbrata, o. Pier Luigi Maccalli, który został porwany w Nigrze 17 września 2018 r. Został uwolniony wraz z malijskim politykiem Soumaila Cissé, Sophie Pétronin, francuską pracownicą humanitarną i innym włoskim obywatelem Nicolą Chiacchio.

Radość naszej rodziny Misji Afrykańskich jest ogromna! Nasza wdzięczność Bogu jest jeszcze większa. Nasza radość łączy się z radością rodziny ks. Luigiego oraz wielu osób, które modliły się o jego uwolnienie, wśród nich przede wszystkim cała diecezja Crema z jej biskupem na czele.

Naszą wielką wdzięcznością kierujemy do Wydziału Kryzysowego włoskiego MSZ, który wspierał rodzinę w ciągu tych dwóch lat oczekiwania, i który, jak sądzimy, pracował skutecznie i dyskretnie na rzecz tego uwolnienia.

Mamy w naszej pamięci i modlimy się za innych zakładników, którzy nadal są w rękach porwawczy. Modlimy się za liczne ofiary tej ślepej i masowej przemocy, która dotyka region Sahelu, a ostatnio ponownie uderzyła w Burkina Faso.

Niech Pan wspiera wszystkich walczących o pokój, sprawiedliwość i pojednanie!

Ks. Antonio Porcelatto
Przełożony Generalny Stowarzyszenia
Misji Afrykańskich

Za: www.orm.sma.pl

SIOSTRA SMERILLI O FRATELLI TUTTI: WYTYKA WYPACZENIA GOSPODARKI

Papież Franciszek przypomina o prymacie człowieka, a nie zysku i wskazuje, że nasze życie nie może podlegać jedynie dyktatowi finansowemu. Tak o najnowszej encyklice poświęconej braterstwu i sprawiedliwości społecznej mówi siostra Alessandra Smerilli, specjalistka w dziedzinie ekonomii.

Włoska salezjanka jest doradcą w watykańskim Sekretariacie Stanu. Znalazła się też w specjalnej ekipie doradzającej włoskiemu rządowi w walce z pandemią oraz w watykańskiej komisji ds. COVID-19. Siostra Smerilli wskazuje, że w „Fratelli tutti” Papież nie przeciwstawia się gospodarce wolnorynkowej. Jasno pokazuje jednak, że w jej centrum musi stać człowiek. „Przypomina nam oczywistą, ale często zapomnianą prawdę, że prawo niektórych do swobód przedsiębiorczości lub rynku nie może być stawiane ponad prawami narodów i godnością ubogich. Sam rynek nie rozwiązuje wszystkiego, chociaż czasami chcą, abyśmy uwierzyli w ten dogmat wiary neoliberalnej” – mówi Rádiu Watykańskiemu siostra Smerilli.

„Ten dokument zdecydowanie nie sprzeciwia się gospodarce wolnorynkowej, jasno jednak ukazuje jej wypaczenia. Papież wylicza zagrożenia wynikające z rynku, który nie jest taki jaki być powinien, stąd mowa o neoliberalizmie. Franciszek wyciąga na światło dzienne to, co z mocą ukazała pandemia: sam rynek nie jest w stanie wszystkiego rozwiązać – mówi papieskiej rozgłośni siostra Smerilli. – Z tego kryzysu wyjdziemy albo lepsi, albo gorsi. Zdaje się, że z kryzysu w 2007 r. świat wyszedł zdecydowanie gorszy w sferze gospodarki i polityki. Pan-

demia musi w nas wytworzyć przeciwności, które pozwolą także finansom przywrócić ich pierwotne powołanie. Stąd wołanie o zniesienie rajów podatkowych i budowanie rynku na bazie braterstwa i służby najbardziej potrzebującym. Umożliwić spotkanie tego, kto ma idee, ale nie ma środków, z tymi którzy mają pieniądze, ale nie wiedzą jak je zainwestować. To jest prawdziwe powołanie świata finansów. Cała reszta to spekulacja.“

Włoska salezjanka podkreśla znaczenie papieskiego apelu o to, by nie tylko przywrócić zdrową politykę, która nie podlega dyktatowi finansowemu, ale przede wszystkim na nowo postawić w centrum godność ludzką i na tym filarze należy budować alternatywne struktury społeczne, których potrzebujemy. Nie można gospodarki budować jedynie na wykorzystaniu postępu technicznego i nieustannym dążeniu do zmniejszenia „kosztów ludzkich”.

Za: www.vaticannews.va

NOWE SANKTUARIUM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W AREGUA

Konsekracja kościoła, ogłoszenie go sanktuarium Bożego Miłosierdzia, święcenia kapłańskie i Msza św. prymicyjna – tymi wydarzeniami żyła nasza wspólnota w paragwajskim Areguá w dniach 3-5 października 2020 r.

W sobotę 3 października odbyła się konsekracja naszego kościoła i ogłoszenie go sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Uroczystości przewodniczył abp Edmundo Ponziano Valenzuela Mellid, metropolita Asunción. Podczas obrzędu w ołtarzu zostały złożone relikwie bł. Michała Tomaszka, bł. Zbigniewa Strzałkowskiego oraz bł. Maria Felicia de Sacramento.

Historia świątyni sięga 1986 r., gdy do Paragwaju przybył fr. Rufin Orecki i rozpoczął pracę w archidiecezji Asunción. Jednocześnie zaczął zakładać wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej oraz

szerzyć kult Miłosierdzia Bożego. Dwa lata później otrzymał teren w Areguá, na którym postanowił stworzyć ośrodek kultu Miłosierdzia Bożego. Od 2002 r. rozpoczęto zbieranie funduszy na budowę sanktuarium.

W 2005 r. przyjechał do Paragwaju fr. Marek Duda, który stał się najbliższym współpracownikiem fr. Rufina. 26 lipca 2008 r. abp Eustaquio Pastor Cuquejo Verga położył kamień węgielny pod budowę świątyni.

W 2015 r. zmarł fr. Rufin Orecki i spoczął w krypcie oratorium Obrazu Jezusa

Miłosiernego, tuż obok konsekrowanego dziś kościoła. Oczywiście, jego dzieło trwa i wciąż się rozwija. W 2020 r. znany paragwajski artysta Koki Ruiz wykonał ołtarz główny i elementy wystroju świątyni.

W niedzielę 4 października, w uroczystość św. Franciszka z Asyżu, odbyły się święcenia kapłańskie naszego współbrata fr. Wildo José Bogarín. Po trzydziestu kilku latach naszej pracy misyjnej jest on drugim kapłanem franciszkańskim pochodzącym z Paragwaju. „Cheito” – bo tak go nazywamy – gdy miał 15 lat, zaczął pomagać jako wolontariusz przy porządkowaniu terenu pod przyszłe sanktuarium. W 2011 r. wstąpił do naszego Zakonu i dziś osiągnął swój cel, jakim jest kapłaństwo. Dla naszej wspólnoty misyjnej jest to wielka radość. Święceń kapłańskich udzielił bp Gabriel Narciso Escobar Ayala, wikariusz apostolski Chaco Paraguayo. Następnego dnia, 5 października, neoprezbiter odprawił swoją pierwszą Mszę św. Podczas tej uroczystości kazanie wygłosił fr.

Marek Duda, który przez kilkanaście lat towarzyszył mu w rozeznaniu powołania.

Dla naszej młodej misji w Paragwaju wydarzenia tych dni na zawsze pozosta-

ną historyczne. *Fr. Tadeusz Pobiedziński.*
Za: www.ofmconv.net

O. MIKOŁAJ DUBININ OFMConv PRZYJĄŁ SAKRĘ BISKUPIĄ W MOSKWIE

4 października, w uroczystość św. Ojca naszego Franciszka, o. Mikołaj Dubinin przyjął sakrę biskupią!

Podczas uroczystej Mszy św. w katedrze Niepokalanego Poczęcia NMP w Moskwie nasz współbrat został konsekrowany na biskupa przez abp Paolo Pezzi, metropolitę archidiecezji Matki Bożej w Moskwie oraz współkonsekratorów: bp. Clemensa Pickela, ordynariusza diecezji św. Klemensa w Saradowie (Rosja) oraz bp Josepha Wertha, biskupa diecezji Przemienienia Pańskiego w Nowosybirsku (Rosja).

O. bp Mikołaj należący do rosyjskiej kustodii generalnej św. Franciszka z Asyżu, urodził się 27 maja 1973 r. w Nowoszachtyńsku w obwodzie rostowskim (południowa Rosja), w religijnej

rodzine. Jego rodzice nie żyją; ma starszą siostrę. Formację teologiczną do kapłaństwa odbywał właśnie w naszym seminarium w Łodzi-Łagiewnikach w latach 1995 – 2000. Świecenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 2000 r. W latach 2002-2005 studiował liturgię w Instytucie Liturgii Pastoralnej św. Justyny w Padwie, gdzie uzyskał licencjat, a potem doktorat z teologii ze specjalizacją liturgiczno-pastoralną.

Po święceniach, w latach 2000-2005, pracował w różnych klasztorach. W 2005 r. został wybrany kustoszem kustodii rosyjskiej oraz pełnił rolę dyrektora wydawnictwa franciszkańskiego w Moskwie, a od 2006 r. był również profesorem liturgii i homiletyki w Wyższym Seminarium Duchownym Maryi Królowej Apostołów w Petersburgu. W późniejszych latach pełnił również różne funkcje na szczeblu archidiecezji moskiewskiej oraz całej Konferencji Episkopatu Rosji, w których wykorzystywał swoją wiedzę i doświadczenie związane z liturgiką.

W wywiadzie dla *Vatican News* tak mówi o Kościele rosyjskim: *Najwspanialsze jest to, że jest to Kościół żywy. Jego specyfiką jest to, że w Rosji jest to Kościół mniejszościowy. Piękne jest to, że jesteśmy i pozostajemy cały czas wyraźnym znakiem katolicyzmu. To jest Kościół międzynarodowy, znak wielkiej jedności, solidarności duchowej Kościoła całego świata. Myślę, że to jest właśnie taki rodzynek naszego Kościoła.*

Papież Franciszek mianując go biskupem pomocniczym archidiecezji Matki Bożej w Moskwie, nadał mu stolicę tytularną Aquae in Byzacena. Na swoje motto o. bp Mikołaj wybrał zaś słowa: *Śpieszmy się czynić dobro.*

Ojcu Biskupowi życzymy obfitości Bożej łaski oraz opieki Niepokalanej w realizacji powierzonej mu służby nad Ludem Bożym w Rosji. Za: www.seminariumfranciszkanskie.pl

OBLAT, KTÓRY OPIEKOWAŁ SIĘ PROSTYTUTKAMI W NAMIBII. URATOWAŁ BLISKO 5 TYSIĘCY KOBIET I 10 TYSIĘCY DZIECI

Teraz, kiedy siedzę tutaj mam zaledwie siedemnaście lat, jestem zarażona HIV i jestem w ciąży. Ludzie śmieją się ze mnie: "Jesteś młoda, nie pójdziesz do szkoły, jesteś tylko niewolnicą seksualną". Życie jest ciężkie w takiej Namibii. Tylko ojciec Hermann nam pomaga – rozpoczyna swoje wyznanie jedna z dziewcząt, które uratował o. Hermann Klein Hitpass OMI.

Niemiecki oblat zmarł w 2018 roku. Od 1971 roku pracował na misji w Namibii. Jak sam przyznawał, w czasach apartheidu walczył o prawa ofiar, od czasu odzyskania przez kraj niepodległości w 1990 roku, opiekował się prostytutkami i ich dziećmi.

Mówili mi, że bym pozostawił je na śmierć. To, co dzieje się tutaj, jest skandalem. Dwa lata zajęło mi zdobycie ich zaufania, przekonanie ich, że nie pracują dla policji. To od nich poznałem, jak

wyglądają sprawy, dlaczego były pchane nożami i bite, jak były gwałcone butelkami – wyznaje ojciec Hitpass.

Niektóre z ofiar prostytucji były dziećmi...

Przez kilkanaście lat udzielił pomocy blisko 5 000 kobiet i 10 000 dzieci. W slamsach Katutury, gdzie przesiedlano ciemnoskórą ludność Windhoek, oblat zbudował schronisko dla kobiet z dzieć-

mi, które uciekły z domu bądź z ulicy. Wiele z nich było zarażonych HIV. W 2012 roku Federalna Republika Niemiec przyznała ojcu Hitpassowi Order Zasługi. Przeszedł z relacji bycia katolickim księdzem do relacji bycia dziadkiem, częścią rodziny, częścią ludzi – dzieli się jedna z kobiet, która znalazła schronienie w "Stand Together Center" – Uczyniły mnie bardziej ludzkim – przyznawał oblat.

Nauczył mnie miłości i odpowiedzialności. Przywrócił mi godność – dodaje inna z kobiet.

W latach 2008-2018, szwajcarski fotograf, Christian Bobst, gromadził materiały o pracy misjonarskiej o. Hermanna Kleina Hitpassa OMI. Dzięki temu powstał poruszający dokument pt.: "Prostytutki i ksiądz". Za: www.oblaci.pl

Zapowiedzi tygodnia

ZAPOWIEDŹ XXXV JASNOGÓRSKIEJ NOCY CZUWANIA W INTENCJI POLONII W WERSJI ON-LINE

Jasnogórska Noc Czuwania w intencji Polonii i jej duszpasterzy odbędzie się w tym roku z 16/17 października. W dobie pandemii zapraszamy do duchowej łączności przez TV Trwam, Radio Maryja i transmisję internetową. Spotkanie odbywa się w 100. rocznicę urodzin św. Jana Pawła II pod hasłem: „W oparciu o Ewangelię i Eucharystię”.

Są to słowa z wypowiedzi Ojca Świętego św. Jana Pawła II skierowanej do polskich emigrantów: „Wspomniatem na początku o wielkiej wspólnotcie, jaką tworzą Polacy żyjący w kraju i poza jego granicami. Tworzyła się ona przez przeszło tysiąc lat. W oparciu o Ewangelię i Eucharystię Polacy żyjący poza krajem głęboko odczytują wszystko to, czym żyje ich Ojczyzna, jej troski, smutki, niepowodzenia, nadzieje i radości. Odczuwają to podobnie jak Polacy w kraju. Cały bowiem Kościół polski stara się wnikać w problemy emigracji i nieść jej pomoc duchową” – św. Jan Paweł II, Przemówienie do Polaków w Chile, Santiago de Chile 4 IV 1987.

„Dzięki modlitwie możemy nawiązać wspólnotę między sobą, nawet o wiele głębszą niż wtedy, gdy spotykamy się fizycznie. Dzieje się tak, gdyż dzięki modlitwie w nasze wzajemne relacje włącza się Bóg. Mam nadzieję, że to doświadczenie bliskości z Bogiem i drugim człowiekiem stanie się udziałem wszystkich uczestniczących w XXXV Jasnogórskiej Nocy Czuwania w intencji polskich emigrantów i ich duszpasterzy” – napisał bp Wiesław Lechowicz, Delegat KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej, w Słowie na Jasnogórską Noc Czuwania.

Bp Lechowicz poprosił także uczestników spotkania, aby towarzyszyła im „modlitwa błagalna za naszych rodaków – emigrantów, by chodzili drogami wiodącymi na spotkanie z Jezusem w

Ewangeli i Eucharystii. Niech Ewangelia staje się światłem, a Eucharystia siłą dla polskich emigrantów. Obejmijmy też modlitwą dziękczynną ich duszpasterzy, którzy w środowiskach polonijnych są szafarzami Ewangeli i Eucharystii”.

W dobie pandemii zapraszamy do duchowej łączności przez TV Trwam, Radio Maryja i transmisję internetową. Transmisja będzie udostępniona na portalach: www.chrystusowcy.pl, www.czuwanie.chrystusowcy.pl, na Facebook'u oraz na stronie Jasnej Góry: www.jasnagora.com Apel Jasnogórski i Msza święta będzie transmitowana przez TV Trwam i Radio Maryja.

Tej nocy bądźmy razem przed obliczem Pani Jasnogórskiej. Intencje modlitewne można przesyłać na adres: czuwanie@chrystusowcy.pl

Plan tegorocznego czuwania:

- 20.00 – powitanie
- 20.30 – różaniec – Nowicjat
- 21.00 – Apel Jasnogórski – ks. dr Marek Grygiel SChr – Ekonom Generalny
- 21.30 – klerycy WSD TChr
- 22.20 – siostry Misjonarki
- 23.00 – Msza św. i zakończenie – ks. Krzysztof Olejnik SChr – Przełożony Generalny
- Homilia – ks. Bogusław Burgat SChr – Wikariusz Generalny

Dbając o nasze wspólne bezpieczeństwo zapraszamy do łączności przez transmisję internetową, Radio Maryja, Telewizję Trwam i Radio Jasna Góra.

www.czuwanie.chrystusowcy.pl

tel. +48 503 927 092

Za: www.chrystusowcy.pl

ODWOŁANIE PIELGRZYMKI BRACI ZAKONNYCH NA JASNĄ GÓRĘ

W imieniu organizatorów Pielgrzymki Braci Zakonnych na Jasną Górę, po konsultacji z Ojcami Paulinami, z uwagi na pogarszającą się sytuację epidemiczną, informuję o odwołaniu tegorocznej pielgrzymki, która miała się odbyć w dniach 15-16 października 2020 r.

Z nadzieją na braterskie spotkanie u Pani Jasnogórskiej w niedalekiej przyszłości. W jedności modlitewnej,

brat Franciszek Grzelka, starszy Braci Albertynów

Odeszli do Pana

ŚP. KS. LECH KASPEROWICZ SDB (1953 – 2020)

W niedzielę, 11 października 2020 r., o godz. 5.57 w szczecińskim szpitalu przy ul. Arkońskiej zmarł, po ciężkiej chorobie, nasz współbrat ks. Lech Kasperowicz SDB. Przeżył 67 lat, w tym 45 lat życia zakonnego i 38 lat kapłaństwa.

Curriculum vitae:

Ks. Lech urodził się 9 lipca 1953 r. w Pile.

Nowicjat w Czerwińsku nad Wisłą: 1974/1975.

I profesja zakonna: Czerwińsk, 22 sierpnia 1975 r.

Święcenia kapłańskie: Łąd nad Wartą, 8 czerwca 1982 r.

Miejsca posługi duszpasterskiej: 1982–1987 – Parafia pw. św. Rodziny w Pile;

1987–1992 – proboszcz parafii pw.

Matki Bożej Bolesnej w Skrzatuszu;

1992–1995 – proboszcz Parafii pw. św. Rodziny w Pile;

od 1995 – duszpasterz w Parafii pw. św. Jana Bosko w Szczecinie.

Od 1999 roku po ciężkiej chorobie i powikłaniach ksiądz Lech dźwigał krzyż codziennego życia z Chrystusem, pozostając w kapłańskiej służbie na miarę posiadanych sił. Świadectwem wierności

i cierpliwości budował współbraci i osoby świeckie. To dzięki pamięci, życzliwości i pełnej miłości pomocy osób świeckich mógł praktycznie do ostatnich dni pełnić posługę kapłańską. Jego życie kapłańskie związane było ze szczecińską salezjańską wspólnotą „Bóg jest Miłością”.

Informacje o uroczystościach żałobnych: Piątek, 16 października 2020 r., Szczecin, Parafia pw. Św. Jana Bosko 14.30 – Modlitwa Różańcowa w kościele parafialnym św. Jana Bosko 15.00 – Msza święta żałobna i ostatnie pożegnanie.

Sobota, 17 października 2020 r., Piła, parafia pw. Św. Rodziny

10.30 – Modlitwa różańcowa w kościele parafialnym św. Rodziny.

11.00 – Msza święta pogrzebowa i ostatnie pożegnanie. Po Mszy św. pochówek na piłskim cmentarzu w kwaterze salezjanów. Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. JULIUSZ WALENTY WADOWSKI OFM (1933 – 2020)

W sobotę 10 października 2020 r. w godzinach porannych, w klasztorze w Kętach, odszedł do Pana nasz Współbrat – o. Juliusz Walenty Wadowski OFM. Przeżył 87 lat, w Zakonie 68 lat, jako kapłan 62 lata.

O. Juliusz Walenty Wadowski OFM urodził się 07 grudnia 1933 r. w Trybszu (powiat Nowy Targ, Archidiecezja Krakowska). Do Zakonu wstąpił 24 września 1952 r. w Pilicy, pierwszą profesję czasową złożył 25 września 1953 r. w Pilicy, zaś profesję uroczystą 04 października 1957 r. w Krakowie. W latach 1953–1959 studiował filozofię i teologię w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Dominikanów w Krakowie, święcenia kapłańskie przyjął 26 czerwca 1958 r. w Krakowie z rąk ks. biskupa

Herberta Bednorza, biskupa pomocniczego Archidiecezji Katowickiej.

Pełnił posługę duszpasterską jako spowiednik, kaznodzieja i katecheta oraz gwardian i wikariusz domu, bibliotekarz, wicemagister Nowicjatu i ojciec duchowny Postulatu w klasztorach: we Włocławku, Wieliczce, Przemyślu, Chełmie, Brzezinach, Pińczowie, Jarosławiu, Gdańsku, Koninie, Pilicy, Kazimierzu Dolnym, Kętach, Dursztynie i Zakliczynie. Od lipca 2011 r. należał do Wspólnoty w Kętach.

Termin ceremonii pogrzebowych jest w trakcie ustalania.

Polecamy Panu Bogu w naszych modlitwach śp. o. Juliusza Wadowskiego OFM. R. I. P. Za: www.ofm.krakow.pl

ŚP. KS. WŁADYSŁAW BYLICA SDB (1941 – 2020)

10 października 2020 r. ok. godz. 10.30 w szpitalu w Częstochowie, w wyniku powikłań związanych z chorobą powodowaną przez wirusa SARS-CoV-2, ks. Władysław Bylica: w 79 roku życia, 57 roku ślubów zakonnych i 51 roku kapłaństwa.

Curriculum vitae:

Urodzony: 1 maja 1941 r. w Bogdanówce

Nowicjat: 1962/1963 w Kopcu

Pierwsza profesja zakonna: 30 lipca 1963 r. w Kopcu

Święcenia prezbiteratu: 13 czerwca 1969 r. w Krakowie

Miejsca posługi duszpasterskiej:

Kraków, ul. Konfederacka (1969–1972): duszpasterz, katecheta

Lublin (1972–1973): student katechetyki na KUL

Rzym – UPS (1973–1977): student katechetyki

Lubin, parafia MB Częstochowskiej (1977–1980): duszpasterz, katecheta
Poznań, parafia św. Jana Bosko (1980–1988): duszpasterz, katecheta

Poznań, ul. Wroniecka (1988–1991): delegat inspektora ds. duszpasterstwa młodzieżowego

Marianówka (1991–2018): kierownik domu rekolekcyjno-wypoczynkowego
Tarnowskie Góry (2018–2020): praca duszpastersko-wychowawcza
Częstochowa (od 2020): duszpasterz

Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona w środę, 14 października br., o godz. 11.00 w kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Częstochowie (ul. Kościelna 53/63). Poprzedzi ją modlitewne czuwanie, które rozpocznie się o godz. 10.30. Po Mszy św. ostatnie pożegnanie i złożenie ciała do grobowca salezjańskiego na cmentarzu parafialnym w Częstochowie.

Polecamy śp. ks. Władysława w naszych modlitwach. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie...

Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. LESZEK NIEWIADOMSKI OVE (1970 – 2020)

W piątek 9 października w wieku 50 lat, w tym 26 przeżytych w kapłaństwie, do domu Ojca odszedł ks. Leszek Niewiadomski, pustelnik diecezji łowickiej.

Leszek Niewiadomski urodził się 16 marca 1970 r. w Rawie Mazowieckiej. Święcenia kapłańskie przyjął 25 marca 1995 r. w Łowiczu z rąk bp. Alojzego Orszulika. Był doktorem filozofii. Przez wiele lat jako kapłan cieszył się estymą wśród kleryków (był wykładowcą w WSD w Łowiczu) i księży, dla których był nie tylko kompetentnym znawcą antropologii współczesnej, ale także autorytetem, w którym za słowami idą konkretne życie, własne postawy, własne wybory.

Ojciec Niewiadomski pierwsze śluby pustelnicze złożył w sobotę 6 października 2012 r. w Miasteczku Krwi Chrystusa w Chrustach. W dokonanej uroczystości obrzędzie konsekracji uczestniczyli: bp Andrzej F. Dziuba, bp Alojzy Orszu-

lik, kapłani, rodzina i rzesza wiernych. Śluby wieczyste złożył w katedrze łowickiej 1 października 2016 r., 915 lat po śmierci pustelnika św. Brunona Kartuzia, w Jubileuszowym Roku Miłosierdzia i w 1050. rocznicę chrztu Polski. Był pierwszym w Polsce pustelnikiem diecezjalnym.

Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona w kościele parafialnym pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Rawie Mazowieckiej 14 października (środa) o godz. 12. Śp. ks. Leszek zostanie pochowany na miejscowym cmentarzu.

Za: www.lowicz.gosc.pl

ŚP. KS. JÓZEF PRZEKLASA CSMA (1932 – 2020)

W nocy z 7 na 8 października, w Domu Geriatryczno-Rehabilitacyjnym dla osób starszych i niepełnosprawnych przy Centrum Medycznym Bonifratrów w Warszawie, zmarł ks. dr Józef Przeklasa CSMA..

Ks. dr Józef Przeklasa urodził się 19 listopada 1932 r. w Grabnie (diecezja tarnowska), w tradycyjnej, katolickiej rodzinie. Szkołę podstawową i średnią ukończył w Wojniczu. Po uzyskaniu kwalifikacji pedagogicznych w liceum pedagogicznym i studium nauczycielskim, pracował jako nauczyciel w szkołach podstawowych w Białym Kamieniu i Giszowcu. Edukację kontynuował na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Specjalistyczne studia zwińczył obroną pracy i uzyskaniem tytułu magistra historii. Studiował także nauki społeczne ze specjalnością psychologia. W 1977 r., w Instytucie Historii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, obronił pracę doktorską, uzyskując tytuł doktora nauk humanistycznych.

Jego dysertacja pt. „Generał Józef Niemojewski”, ze względu na bogatą bazę źródłową archiwów krajowych i zagranicznych oraz na nowatorskie ujęcie metodologiczne, uzyskała najwyższe oceny recenzentów. Był pracownikiem naukowym Uniwersytetu Śląskiego, wykładowcą psychologii, etyki i socjologii w Studium Doskonalenia Kadr Kierowniczych w Chorzowie oraz nauczycielem historii w Technikum Górniczym w Chorzowie.

W dniu 12 października 1980 r. przybył do Miejsca Piastowego, gdzie w Domu Macierzystym Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła odbył postulat i nowicjat. Pierwsze śluby zakonne złożył w dniu 2 sierpnia 1982 r. Po złożeniu profesji zakonnej, podjął obowiązki nauczyciela historii w Liceum Ogólnokształcącym przy Niższym Seminarium Duchownym Księża Michalitów w Miejscu Piastowym, a równocześnie rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne na Insty-

tucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie.

W dniu 26 maja 1985 r. przyjął święcenia kapłańskie. Do dnia 31 sierpnia 1990 r. pracował w LO przy NSD w Miejscu Piastowym jako nauczyciel historii i wychowawca małoseminarzystów. Dał się wówczas poznać jako bardzo dobry dydaktyk i wybitny pedagog. W swojej pracy nauczycielskiej charakteryzował się wyjątkową troską o powołania kapłańskie i zakonne. Decyzją przełożonych, z dniem 1 września 1990 r., został przeniesiony do domu zakonnego w Markach, gdzie podjął obowiązki wikariusza w parafii pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli. Na mocy dekretu Przełożonego Generalnego, w dniu 25 lipca 1993 r., objął obowiązki przełożonego domu zakonnego w Młochowie i proboszcza tamtejszej parafii pod wezwaniem św. Michała Archanioła.

Jego staraniem, w przynależącej do parafii Młochów miejscowości Wólka

Kosowska, w 2002 r. został wybudowany kościół filialny pod wezwaniem Świętych Dzieci Fatimskich Franciszka i Hiacynty. Świątynia została konsekrowana w dniu 8 czerwca 2003 r. Obowiązki przełożonego domu zakonnego i proboszcza w Młochowie pełnił śp. ks. Józef do dnia 31 lipca 2003 r. Z dniem 1 września 2003 r. przeszedł do Domu Macierzystego naszej rodziny zakonnej w Miejscu Piastowym. Jego aktywność koncentrowała się na posłudze duszpasterskiej w lokalnym Sanktuarium oraz na porządkowaniu domowego archiwum. Od 2004 r. posługiwał gorliwie w michalickiej parafii pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Aniołów na warszawskim Bemowie. Szczególnie ulubioną jego formą duszpasterskiej dzia-

łalności była posługa w konfesjonale. Z czasem, z powodu postępującej choroby, musiał wycofać się z duszpasterskiej aktywności w parafii.

Dziękujemy Bogu za osobę śp. ks. Józefa i za wszelkie dobro które przez jego posługę kapłańską w charyzmacie michalickim stało się naszym udziałem.

Uroczystości pogrzebowe śp. ks. dr. Józefa Przeklasy CSMA odbyły się w dniu 12 października br., w kościele pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Aniołów w Warszawie (Bemowo). Po Eucharystii, doczesne szczątki zostały złożone w grobie na cmentarzu parafialnym w Młochowie.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Za: www.michalici.pl

ŚP. O. MARCIN MAŃKOWSKI OP (1950 – 2020)

Ojciec Marcin Mańkowski OP zmarł w Stanach Zjednoczonych, 6 października 2020 r. w wyniku zarażenia wirusem covid-19 i chorób towarzyszących.

Urodził się 21 maja 1950 r. w Cieszynie. Po ukończeniu Weterynarii na Akademii Rolniczej we Wrocławiu w 1974 r. wstąpił do Zakonu Dominikanów. Święcenia kapłańskie przyjął 21 maja 1983 r. w Krakowie z rąk kard. Franciszka Macharskiego. Marzył o misjach w Ameryce Południowej, jednak po święceniach pracował w Warszawie, a po roku wyjechał do Kanady, by nauczyć się języka angielskiego. Po pół roku wyjechał do Japonii, gdzie pracował przez 4 lata. Tam też po raz pierwszy zetknął się z amerykańskimi katolikami służącymi w bazie wojskowej. Następnie wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie przez 2 lata pracował w parafii św. Tomasza z Akwinu w Zanesville w Ohio. Następnie

wstąpił do armii amerykańskiej, gdzie pracował jako kapelan.

Przeszedł podstawowe szkolenie wojskowe w New Jersey, a następnie wyjechał do bazy w Oklahomie. Po trzech latach służby wojskowej przyjął obywatelstwo amerykańskie, 1 czerwca 1995 r. w Denver. Następnie przez rok służył jako kapelan wojskowy w Korei, a potem

przez 4 lata w Fort Carlson w Kolorado. Ze względu na stan zdrowia przeszedł w stan spoczynku w 1996 r., zachowując wszystkie przywileje wojskowe. Za zgodą miejscowego biskupa pracował potem w diecezji La Crosse, gdzie był proboszczem w parafii w miejscowości Polonia w Wisconsin. Funkcję tę pełnił do 2011 r. Po przejściu na emeryturę pomagał w okolicznych parafiach.

Ostatnie tygodnie spędził w konwencie Sióstr Misjonarek Oblicza Bożego w miejscowości Polonia, pod opieką sióstr i przyjaciół. W ostatnich latach jego życia, z niezwykłym oddaniem opiekowała się nim pani doktor Louise Smyth, matka jednego z braci dominikanów z Prowincji Zachodnioamerykańskiej. W Polsce żyje jeszcze jego brat Piotr oraz wielu bratanków i siostrzeńców. Rodzice i dwie siostry zmarli wcześniej. *Salve Regina* + Za: www.info.dominikanie.pl

ŚP. KS. HENRYK KULASZEWICZ SDB (1929 – 2020)

6 października 2020 r. odszedł do Pana ks. Henryk Kulaszewicz: w 91. roku życia, 71. ślubów zakonnych i 62. kapłaństwa.

Curriculum vitae:

Urodzony: 29.01.1929 r. w Słobdzie Żośniańskiej;
nowicjat: 1952/1953 w Czerwińsku nad Wisłą;
pierwsza profesja zakonna: 15.08.1953 r. w Czerwińsku nad Wisłą;
asystencja: 1949–1950 w Łądzie oraz w 1952–1954 w Słupsku;
studia seminaryjne: 1950–1952 w Woźniakowie oraz 1954–1958 w Łądzie nad Wartą;

święcenia prezbiteratu: 18.05.1958 r. w Łądzie nad Wartą.

Miejsce pracy i pełnione funkcje:

Rumia (1958–1963): współpracownik w duszpasterstwie, kierownik oratorium;
Płock (1963–1971): współpracownik w duszpasterstwie, katecheta;
Sokołów Podl. (1971–1981): kierownik oratorium, współpracownik w duszpasterstwie, opiekun LSO, kierownik aspirantatu;
Łódź-św. Teresa (1981–1990): kierownik oratorium, kapelan szpitala, rektor kościoła;

Smorgoń (Białoruś) (1990–2001): proboszcz i dziekan, organizator parafii;
Suwałki (2001–2020): współpracownik w duszpasterstwie, opiekun LSO i SSW, spowiednik.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w piątek, 9 października 2020 r. w Parafii pw. Matki Bożej Miłosierdzia w Suwałkach, ul. Prymasa St. Wyszyńskiego 3. Uroczystościom przewodniczył bp Jerzy Mazur SVD, ordynariusz diecezji ełckiej. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie... Za: www.salezjanie.pl